سرود یکم

۲۸/۱

اندیشه و گفتار و کردار زرتشت پاک،

یانشِ* اهوراست.

فراپذیرید ای جاودانهای پاک،

گاتها را.

درود به شما ای سرودهای پاک.

اینک،

ای مزدای مینوی پاک نیکی افزا،

در آغاز،

با دستهای برافراشته و خواهان خوشبختی

به تو نماز می‌آورم.

باشد که

با همهٔ کردارهای پاک و راست،

که با خرد و اندیشهٔ نیک انجام گیرد،

روان آفرینش را خشنود سازم.

۲۸/۲

ای مزدا اهورا،

با اندیشهٔ نیک به تو روی می‌آورم،

در پرتو راستی،

مرا از پاداش زندگی مادی و مینویی،

که گروندگان را به خوشبختی می‌رساند،

برخوردار کن.

۲۸/۳

ای راستی و ای اندیشهٔ نیک،

و ای مزدا اهورا،

من برای شما می‌سرایم،

با سرودی که پیش از این کس نسروده است،

تا توانایی مینویی و پارسایی،

در ما فزونی گیرد.

خواهش ما را بپذیرید،

و به ما شادمانی و خوشبختی بخشید.

۲۸/۴

من روانم را با اندیشهٔ نیک،

به سرای برین جای خواهم داد.

و با آگاهی از پاداشی که

اهورامزدا برای کارها بر نهاده است،

تا تاب و توان دارم،

به مردمان می‌آموزم که

در راه راستی بکوشند.

۲۸/۵

ای راستی،

کی ترا خواهم دید؟

ای اندیشهٔ نیک،

کی با دانایی ترا درخواهم یافت؟

و ای اهورای توانا،

کی به تو راه خواهم برد؟

و کی آوای درونی مزدایی را خواهم شنید؟

باشد که

با مهین پیام اندیشه‌انگیز بر زبان،

به گمراهان راه بنمایم.

۲۸/۶

ای راستی و ای اندیشهٔ نیک،

به سوی من آیید،

و بخشش دیرزیوی را به من ارزانی دارید.

و تو ای مزدا اهورا،

با سخنان راستین خود،

به زرتشت نیروی مینویی و شادمانی،

و به همهٔ ما توانایی ده،

تا بر آزار و ستیزِ دشمنان خود چیره گردیم.

۲۸/۷

ای راستی،

بخششی را که پاداش اندیشهٔ نیک است،

به ما ارزانی دار.

و تو ای پارسایی،

آرزوهای گشتاسب* و پیروان او را برآورده ساز.

و تو ای مزدا،

به ما توانایی بخش،

تا پیام ترا به همگان برسانیم.

۲۸/۸

ای اهورا،

ای تو بهترین و بهتر از همه،

و با بهترین راستیها هماهنگ،

به دل از تو می‌خواهم،

به فر شوستر* دلیر و دیگر یارانم،

اندیشهٔ نیک را برای همیشه ببخشایی.

۲۸/۹

ای مزدا اهورا،

ای راستی،

و ای اندیشهٔ نیک،

با بخششی که به من دارید،

هرگز شما را نمی‌آزارم،

و می‌کوشم که ستایش خود را

به شما نیاز کنم،

که شما و توانایی مینویی،

سزاوار و در خور ستایشید.

۲۸/۱۰

ای مزدا اهورا،

آرزوی کسانی را

که راست و نیک اندیش و درست کردارند،

و تو آنها را می‌شناسی،

برآورده‌ساز.

من نیک می‌دانم که تو،

نیایشهایی را که از دل برآید،

و برای انجامی نیک باشد،

پاسخ خواهی گفت.

۲۸/۱۱

ای مزدا اهورا،

با آوای خود،

به خرد و اندیشهٔ من،

که با این نیایشها،

راستی و اندیشهٔ نیک را برای همیشه نگاهبانم،

بیاموز و بازگوی که

در آغاز،

هستی و آفرینش چگونه پدیدار گشته است؟

* * *

در آغاز،

هستی و آفرینش چگونه پدیدار گشته است؟

* * *

سرود دوم

۲۹/۱

روان جهان به شما گله می‌دارد،

برای چه مرا آفریدی؟

که مرا به کالبد هستی درآورد؟

خشم و زور و دست یازی و سنگدلی و گستاخی،

مرا فراگرفته است.

مرا جز تو پشتی و پناهی نیست،

رهانندهٔ نیکی که مرا برهاند،

به من بنمای.

۲۹/۲

و آنگاه،

آفریدگار جهان از راستی پرسید:

راهبر تو در جهان کیست؟

تا ما او را پشتیبان شده و به او

توان آبادی جهان را ببخشیم.

و می‌خواهی چه کسی سردار جهان باشد،

تا خشم و آزار دُروَندان* را فروشکند؟

۲۹/۳

راستی به پاسخ گفت:

از اینان کسی را نمی‌شناسم

که آزار از جهان بردارد،

و راستان را در برابر تبهکاران یاری کند.

در میان این مردمان،

این کس باید تواناتر از همه باشد،

تا به یاریش بشتابیم.

۲۹/۴

مزدا اهورا بهتر از همه آگاه است

که پیروان خدایان دروغین

در گذشته چه‌ها کرده‌اند،

و در آینده نیز چه‌ها خواهند کرد،

و تنها، اهورا مزدا داور است،

پس هر چه او می‌خواهد همان خواهد شد.

۲۹/۵

من و روان جهان بارور،

با دستهای برافراشته،

اهورا را ستایش می‌کنیم،

و از او می‌خواهیم که

به پارسایان و راهبر آنان،

از سوی دُروندان،

گزندی نرسد.

۲۹/۶

آنگاه

اهورا مزدا،

که بافت و سرود زندگی

از دانایی اوست، گفت:

آیا تو سردار و راهبری پارسا نمی‌شناسی؟

آیا تو برگزیدهٔ آفریدگار،

برای نگاهداری و نگاهبانی جهان نیستی؟

۲۹/۷

این سخن اندیشه‌انگیز خوشبختی افزا،

از اهورایی است که:

خواستش با راستی هماهنگ است.

و مزدا اهورا،

برای آبادی جهان،

آن را به پارسایان آموخته است.

ای اندیشهٔ نیک،

کیست آنکه از تو باشد

و براستی مردمان را یاری بخشد؟

۲۹/۸

من تنها یکی را می‌شناسم که

به آموزش ما گوش فرا می‌دارد،

و او،

زرتشت اسپنتمان است،

و تنها اوست که می‌خواهد

سرود ستایش مزدا و راستی را

به مردمان برساند.

پس ما به او،

شیوایی و دلپذیریِ سخن می‌بخشیم.

۲۹/۹

آنگاه،

روان جهان باز خروشید،

آیا من باید سخنان مرد ناتوانی را

بپذیریم و پشتیبان او باشم؟

مرا براستی آرزوی سردار توانایی بود،

کی چنین کسی،

با دستهای توانای خود،

مرا یاری خواهد کرد؟

۲۹/۱۰

ای اهورا،

از راه راستی و اندیشهٔ نیک،

به وی نیرو و توانایی ارزانی دار،

تا خانمان آباد و رامش پدیدآورد.

ای مزدا،

من او را برترین آفریدهٔ تو می‌شناسم.

۲۹/۱۱

ای مزدا اهورا،

کی راستی و اندیشهٔ نیک و توانایی مینویی

به ما روی خواهد کرد؟

کی انجمن مغان*،

این آیین ترا خواهد پذیرفت؟

اینک که یاوری برای ما رسیده است،

ما آمادهٔ یاری او هستیم.

* * *

* * *

سرودسوم

۳۰/۱

اینک سخن می‌دارم،

برای شما ای خواستاران،

و برای شما ای دانایان،

از دو نهادهٔ بزرگ.

و می‌ستایم،

اهورا و اندیشهٔ نیک را،

و دانش نیک و آیین راستی را،

تا فروغ و روشنایی را دریابید،

و به رسایی و شادمانی برسید.

۳۰/۲

پس،

بهترین گفته‌ها را به گوش بشنوید،

و با اندیشهٔ روشن بنگرید،

و هر یک از شما برای خویشتن،

از این دو راه یکی را برگزینید،

و پیش از رویدادِ بزرگ،

هر یک بدرستی آگاه شوید،

و این آیین را بیاموزید و بگسترانید.

۳۰/۳

اینک،

آن دو مینوی همزاد که در آغاز،

در اندیشه و انگار پدیدار شدند،

یکی نیکی را می‌نماید و آن دیگری بدی را،

و از این دو

دانا راستی و درستی را برمی‌گزیند و نه نادان.

۳۰/۴

و آنگاه،

که در آغاز،

آن دو مینو به هم رسیدند،

زندگی و نازندگی را پدید آوردند.

و تا پایان هستی چنین باشد که

بدترینِ منشها از آنِ پیروان دروغ،

و بهترین منشها از آن پیروان راستی خواهد بود.

۳۰/۵

از این دو مینو،

پیرو دروغ بدترینِ کردارها را برمی‌گزیند،

و آنکه پاکترین اندیشه‌ها را دارد،

و آراسته به فروغ پایدار است،

و آنکه با باوراستوار و کردار درست،

مزدا اهورا را خشنود می‌سازد،

راستی را.

۳۰/۵

از آن دو،

کژاندیشان* راستی را برنمی‌گزینند.

زیرا هنگامی که دودلند،

فریب بر آنها فرازآید،

و از این رو،

به بدترین اندیشه‌ها می‌گرایند،

و به سوی خشم می‌شتابند،

و زندگی مردمان را به تباهی می‌کشانند.

۳۰/۷

و به آنکه راه نیک برمی‌گزیند،

توانایی مینویی و اندیشهٔ نیک و راستی فرا رسد،

و پارسایی به کالبد او پایداری و استواری بخشد.

و چون او از آنِ تو بوده است

در آزمون سخت پیروز برمی‌آید.

۳۰/۸

و هنگامی که،

گناهکاران به کیفر خود رسند،

آنگاه، ای اهورا مزدا،

شهریاریِ تو از راه اندیشهٔ نیک،

بر آنان آشکار خواهد شد،

و آنها خواهند آموخت،

چگونه از دروغ برهند و به راستی رو کنند.

۳۰/۹

ای مزدا اهورا،

باشد که

از آن تو باشیم،

و از کسانی باشیم که جهان را تازه می‌گردانند.

باشد:

زمانی که خرد دستخوش سستی و نااستواری

است،

راستی به یاری ما آید،

و اندیشهٔ ما را به هم نزدیک گرداند.

۳۰/۱۰

آنگاه که

شکست و تباهی به دروغ فرود آید،

آنان که با نیکنامی کوشا،

و به نیکی شناسا بوده‌اند،

در سرای خوش اندیشهٔ نیکِ مزدایی و راستی،

آرزو و خواست خویش را

برآورده خواهند یافت.

۳۰/۱۱

ای مردم،

هر گاه این آیین بر نهادهٔ مزدا را دریابید

که کیفر رنج دیرنده از آن دُروندان است

و شادی و سود بیکران برای راستان،

آنگاه، در پرتو این آیین

به خوشبختی و رستگاری راستین خواهید رسید.

* * *

سرودچهارم

۳۱/۱

ای جویندگان دانش،

اینک برای شما،

این آموزشها و سخنان ناشنوده را،

آشکار می‌سازم.

بیگمان، این سخنان،

برای کسانی که با آموزشِ دروغ،

جهانِ راستی را

به تباهی می‌کشانند، ناگوار

و برای دلدادگانِ مزدا بهترین است.

۳۱/۲

چون، با این آموزشهای نادرست،

گزینش راه بهتر، روشن و آشکار نیست،

من، چونان آموزگاری،

که برگزیدهٔ مزداست،

به سوی شما می‌آیم،

تا هر دو گروه را بیاموزانم

چگونه برابر راستی زندگی کنند.

۳۱/۳

ای مزدا،

آن خوشبختی را که در پرتوِ فروغِ مینویی،

و از راه راستی،

به هر دو گروه نوید داده‌ای،

و آن آیینی را که برای فرزانگان است،

باگفتار خود،

برای آگاهی ما آشکار ساز.

تا من، همهٔ مردمان را

به گرویدن به آن فرا خوانم.

۳۱/۴

ای مزدا،

و ای جاودانهای* پاک،

پس ما خواهان راستی و پاکی و پارسایی

و بهترین اندیشه‌های دلخواه،

و توانایی مینویی نیرومند هستیم؛

تا با گسترش آنها،

بر دروغ چیره گردیم.

۳۱/۵

ای مزدا اهورا،

مرا بیاگاهان،

تا از راه راستی و نیک اندیشی،

آن آیینی را که

برایِ من بهترین است، برگزینم

و پاداش شادی بخش آن را دریابم

و آنچه را که خواهد شد و نخواهد شد، ببینم.

۳۱/۶

بهترین پاداشها و خوشبختی‌ها،

از آن دانایی خواهد بود،

که پیام راستین و سخن پاک مرا،

که مردمان را

به رسایی و بالندگی جاودانه راه می‌نماید،

به آنها می‌رساند.

مزدا اهورا،

در پرتو اندیشهٔ نیک،

توانایی این کس را فزونی می‌بخشد.

۳۱/۷

اوست که در آغاز،

با اندیشه‌اش جهان را روشنایی بخشید.

و با خردش، هنجار هستی را آفرید.

تا بهترین اندیشه‌ها را،

نگاهدار و پشتیبان باشد.

ای مزدا هورا، که هماره یکسانی،

با مینوی خود،

ما را بر افروز و بر افراز.

۳۱/۸

ای مزدا،

هنگامی که ترا با اندیشه‌ام شناختم،

دریافتم که

تویی سرآغاز و سرانجام هستی،
و تویی سرچشمهٔ اندیشهٔ نیک.
و آنگاه که ترا با چشم دل دیدم،
دانستم که
تویی آفریدگار راستین راستی،
و تویی داور کردار مردمان.

۳۱/۹

ای مزدا اهورا،
از توست پاکی و پارسایی،
از توست خرد مینوی جهان ساز.
تو به آدمی آزادی گزینش راه داده‌ای
تا راهبر راستین خویش را برگزیند
و از راهبر دروغین سربتابد.

۳۱/۱۰

آنگاه، از میان آن دو،
مردمان می‌باید،

راهبری راستین برای خویش برگزینند
که درست کردار باشد
و اندیشهٔ نیک را بیفزاید.
ای مزدا،
هرگز راهبری فریبکار،
با وانمود به راستی و پاکی،
نمی‌تواند آورندهٔ پیام تو باشد.

۳۱/۱۱

ای مزدا،
هنگامی که در آغاز،
با اندیشهٔ خویش،
برای ما تن و خرد و یابش* آفریدی،
و به تن ما جان دمیدی،
و به ما،
توانایی گفتار و کردار دادی،
خواستی که ما باور خویش را
بدلخواه برگزینیم.

۳۱/۱۲

از این رو، هرکس،

چه راست‌گفتار باشد و چه کژگفتار،

چه دانا باشد و چه نادان،

آنچه در دل و اندیشهٔ خود دارد

به زبان می‌آورد و آشکار می‌کند،

و آنگاه که

انـدیشه در پـرسش و سـرگردانـی و بـدگمانی

می‌افتد،

پارسایی به یاری روان می‌آید

و به آن راه می‌نماید.

۳۱/۱۳

ای مزدا،

هنگامی که کسی آشکارا یا نهان

پرسشی می‌کند،

و یا کسی در برابر گناهی خرد

کیفری بزرگ می‌بیند،

تو با دیدگان روشن بین خود

و از راه راستی،

همهٔ اینها را می‌پایی و می‌بینی.

۳۱/۱۴

ای مزدا،

این از تو می‌پرسم:

در نامهٔ زندگی مردمان و در انجام

از آنچه رفته و از آنچه خواهد رفت،

پیروان راستی را چه پاداشی،

و دُروندان را چه کیفری خواهد بود؟

۳۱/۱۵

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم:

سزای کسی که نیروی دُروندِ بدکار را می‌افزاید

چه خواهد بود؟

و کسی که در زندگی

کاری جز آزار راهبرِ درست کردار

وجداکردن مردمان از او ندارد،

چه کیفری خواهد دید؟

۳۱/۱۶

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم:

کسی که با دانایی و نیک اندیشی،

برای افزایش توانایی خانه یا شهر یا کشورش

و برای گسترش آیین راستی می‌کوشد،

کی و چگونه به تو خواهد پیوست؟

۳۱/۱۷

از پارسا و دُروند،

کدامیک راه درست را برگزیده است؟

داناىِ روشن بین باید

مردمان را بیاگاهاند،

تا نادان آنان را نفریبد و به گمراهی نکشاند.

ای مزدا اهورا،

تو برای ما

آموزگار و راهنمایِ اندیشهٔ نیک باش.

۳۱/۱۸

پس شما هیچیک،

به گفتار و آموزشهای دُروند

گوش فرا مدهید،

زیرا دُروند

بیگمان خانه و ده و شهر و کشور را

به ویرانی و تباهی می‌کشاند.

پس در برابر دُروند، بایستید و با او برزمید.

۳۱/۱۹

ای مزدا اهورا،

باشد که مردمان

به سخن دانایی گوش فرا دهند که

راست می‌اندیشد،

چاره‌سازِ زندگی مردمان است،

در گفتار راستین خود شیوا و تواناست،

و در پرتوِ فروغ تابناک تو،
جایگاه هر دو گروه را روشن می‌سازد.

۳۱/۲۰

کسی که به سوی راستان رو کند،
جایگاهش در فروغ و روشنایی خواهد بود.
و آنکه دُروند است،
تا دیرگاه،
زندگی را در تیرگی و کوردلی و آه و دریغ
به سر خواهد برد،
سرانجامی که
برخاسته از کردار و یابش او خواهد بود.

۳۱/۲۱

مزدا اهورا،
با خداوندی و سروری خود،
رسایی و جاودانگی،
راستی و توانایی مینویی و یاری اندیشهٔ نیک را
به کسی ارزانی می‌دارد
که در اندیشه و کردار دلبستهٔ او باشد.

۳۱/۲۲

این آیین،
برای دانایی که با اندیشه‌اش درمی‌یابد،
و با نیروی مینویی و با گفتار و کردار،
راستی را نگاهداری و پشتیبانی می‌کند،
روشن و آشکار است.
ای مزدا اهورا،
چنین کسی از سوی تو شایسته‌ترین
یاور و راهنمای مردمان است.

* * *

سرود پنجم

۳۲/۱

ای مزدا اهورا،

برای رسیدن به بزرگترین خوشبختی‌ها،

خویشاوندان و همکاران و یاوران*

به تو نماز می‌برند،

و دیویسنیان نیز با همان اندیشه،

ترا می‌ستایند.

باشد که
ما پیام رسان تو باشیم،
و بدخواهان را از دشمنی و بیزاری به پیروان تو
باز بداریم.

۳۲/۲

مزدا اهورا
که از راه اندیشهٔ نیک و با توانایی
بر جهان شهریاری دارد،
به نیایش کنندگان پاسخ داد:
راستیِ فروغمند را، که برای پارسایی
یاوری نیک است،
برای شما برگزیده‌ام.
باشد که
او از آن شما گردد.

۳۲/۳

ای کژاندیشان،
همهٔ شما و همهٔ آنهایی که
با خیره‌سری شما را می‌ستایند،

دارای سرشتی زشت و نادرست و خودستا
هستید،
و این کردار فریبکارانه است
که شما را در هفت کشور، به بدی
زبانزد کرده است.

۳۲/۴

بدینسان شما،
اندیشهٔ مردم را
چنان پریشان و آشفته کرده‌اید،
که بدترین کارها را انجام می‌دهند،
به دوستی با کژاندیشان رو می‌کنند،
از اندیشهٔ نیک دوری می‌جویند،
و از خرد خداوندی و راستی و پاکی می‌گریزند.

۳۲/۵

ای کژاندیشان،
بدینسان شما،
با کردار بداندیشانه
و با اندیشه و گفتار و کردار زشت

و نوید سروری به دُروندان،
مردم را فریب دادید
و آنها را از زندگی خوب و جاودانه بازداشتید.

۳۲/۶

شاید گناهکار با رفتار خود
به کامیابی برسد و نام‌آور گردد،
اما ای مزدا اهورا،
تو که همه چیز را به یاد داری،
با بهترین اندیشه‌ها
آگاهی و می‌دانی
در پرتو شهریاری توست که در انجام،
آیین راستی فرمانروا می‌گردد.

۳۲/۷

از این گناهکاران
هیچیک نمی‌داند،
همانگونه که زندگی و آزمون گدازان آن
می‌آموزد،
پیشرفت از کار و کوشش است.
ای مزدا اهورا،

تو بهتر از همه
از سرنوشت این کسان آگاهی.

۳۲/۸

از این گناهکاران،
جمشید ویونگهان* شناخته شده است.
آنکه برای خوشنودی مردم و خویشتن،
خداوند جهان را خوار شمرد.
ای مزدا،
من به داوری واپسین تو دربارهٔ گناهکاران
بیگمانم.

۳۲/۹

آموزگار بد،
گفته‌های دینی را برمی‌گرداند و پریشان
می‌کند.
و با آموزشهای خود،
زندگی خردمندانه را تباه می‌سازد.
و بدینسان،

مردم را از داشتن سرمایهٔ گرانبهای
راستی و اندیشهٔ نیک باز می‌دارد.
ای مزدا و ای راستی،
من با سخنانی که از دل برمی‌خیزد،
به شما گله می‌آورم و پناه می‌جویم.

۳۲/۱۰

براستی آموزگار بد،
که گفته‌های دینی را برمی‌گرداند و پریشان
می‌کند،
نگریستن به زمین و خورشید را با دو دیده،
از بدترین گناهان می‌انگارد،
نیک اندیشان را به سوی گمراهی می‌کشاند،
کشتزارها را ویران می‌کند،
و رزم‌افزار به روی راستان می‌کشد.

۳۲/۱۱

ای مزدا،
همچنین کسانی زندگی را تباه می‌سازند که

دُروندان را بزرگ می‌شمارند،
زنان و مردان بزرگوار را از رسیدن
به بخشایش ایزدی باز می‌دارند،
و پارسایان و راستان را
از بهترین اندیشه‌ها
دور می‌دارند و می‌آزارند.

۳۲/۱۲

آنان با آموزشهای خود
مردم را از بهترین کارها باز می‌دارند،
زندگی مردم را با گفتار فریبنده تباه می‌سازند،
گَرَهْما* و کَرْپَن** را بر پارسایان
برتری می‌دهند،
و برای پیروانِ دروغ
سروری می‌خواهند.
و مزدا
برای چنین کسان و کارهای بد آنان
کیفری سخت نهاده است.

۳۲/۱۳

هر نیرویی که گرهما

در پناه بدترین اندیشه‌ها

آرزوی به دست آوردن آن را دارد،

سرانجام

زندگی خود او را به تباهی می‌کشاند.

و آن زمان است، ای مزدا،

که او با ناله و زاری،

خواهان شنیدن پیام پیام آور تو می‌گردد.

پیام‌آوری که راستی را،

در برابر دشمنان آن نگاه می‌دارد.

۳۲/۱۴

از دیر باز،

گرهما با یاری کاویها*،

خرد و نیروی خود را

برای به ستوه آوردن پیام آور

به کار انداخته‌اند.

آنان

از دُروندان یاری می‌جویند و می‌گویند:

جهان را باید به تباهی کشاند،

تا هوم* جاودانه به یاری آنان آید.

۳۲/۱۵

بدینسان،

کرپنها و کاویها،

به دست همان کسانی که هیچگاه

برای آنها زندگی آزاد و دلخواه

روا نمی‌داشتند، تباه می‌گردند.

کسانی که در پرتو رسایی و جاودانگی،

به سرای منش نیک راه می‌یابند.

۳۲/۱۶

براستی،

آموزش راستین هوشمندانهٔ مرد پارسا و آگاه،

بهترین چیزهاست.

ای مزدا اهورا،

تو می‌توانی کسانی را که در پی‌آزارمنند،

از کارشان بازداری.

و من نیز می‌کوشم،

پیروان و دلباختگان ترا،

از دشمنی و آزار دُروندان برهانم.

* * *

سرود ششم

۳۳/۱

هر کس در این جهان،
کردارش می‌باید بر پایهٔ راستی،
که آیین بنیادین زندگی است باشد.
راهبر می‌باید،
با دُروندان و راستان
و همچنین با آنانکه کردار نیک و بدشان
به هم آمیخته است،
با درست‌ترین کردارها رفتار کند.

۳۳/۲

هر کس که با اندیشه و گفتار و کردار،
با دُروند می‌ستیزد،

و یا به او و به پیرو او،
راه نیک می‌آموزد و می‌نمایاند،
با باور و با دلبستگی،
خواست مزدا را بجا می‌آورد.

۳۳/۳

ای اهورا،
کسی که با راستان،
خواه خویشاوند باشد و خواه همکار و خواه
یاور،
بهترین رفتارها را داشته باشد،
و کسی که با کوشش خود جهان را بپروراند،
چنین کسی،
درسرای راستی و اندیشهٔ نیک جای می‌گیرد.

۳۴/۴

پس ای مزدا،
تو را می‌پرستم و از تو می‌خواهم:
نافرمانی و بداندیشی زدوده شود،
از خویشاوندان، بددلی و خیره‌سری،

از همکاران، دروغ و دشمنی نزدیکان،
از همیاران، دُشگویی و ناسزا،
و از پهنهٔ گیتی، راهبری بد
از میان برخیزد.

۳۳/۵

پس،
برای رسیدن به آرمانِ انجامین خود،
و رسیدن به زندگی دراز،
و رسیدن به شهریاری اندیشهٔ نیک،
آوای سروش تو را که بزرگترین آواهاست،
به یاری خواهم گرفت.
و با گام نهادن در راه درست و استوار راستی،
به جایگاه فرمانروایی مزدا اهورا راه خواهم
یافت.

۳۳/۶

پس من،
چونان سرودگویی استوار براستی،
و با بهترین اندیشه‌ها،

و با مهربه تو،
و همچنان که تو می‌خواهی،
خواهان راهبری مردم هستم.
ای مزدا اهورا،
می‌خواهم ترا ببینم و همپرس و گوی تو باشم.

۳۳/۷

ای مزدای بهترین،
به سوی من آی و خود را به من بنمای،
تا در پرتو راستی و اندیشهٔ نیک،
سخنان خود را بیرون از انجمنِ مغان،
به گوش دیگران نیز برسانم.
باشد که
آنچه بایستهٔ ماست،
و نمازی که شایستهٔ توست برای ما آشکار
گردد.

۳۳/۸

ای مزدا اهورا،
آماجهای مرا به من بشناسان،

تا در پرتو اندیشهٔ نیک،

به آنها دست یابم،

و از راه راستی ترا بستایم.

ای مزدا،

بخشش پایدار رسایی و جاودانگی را،

به من ارزانی دار.

۳۳/۹

ای مزدا،

دو مینوی راستی افزای بزرگ رسایی و

جاودانگی را،

که از توست،

با فروغ دل و خرد به دست توان آورد.

باشد که

در پرتو بهترین اندیشه‌ها،

از بخشش آسمانی این دو مینوی همکردار

برخوردار گردیم.

۳۳/۱۰

ای مزدا،

خوبی‌های زندگی را که بوده و هست و خواهد

بود،

و همهٔ آنها از توست،

با مهر خودت به ما ارزانی دار،

و در پرتو اندیشهٔ نیک و توانایی مینویی و

راستی،

تندرستی و خوشبختی ما را بیفزای.

۳۳/۱۱

ای مزدا اهورای تواناتر از همه،

و ای پارسایی،

و ای راستی گیتی‌افزا،

و ای اندیشهٔ نیک،

و ای توانایی مینویی،

به من گوش فرا دهید،

و آنگاه که پاداش هر کس را می‌دهید،

بر من بخشش آورید.

۳۳/۱۲

ای مزدا اهورا،
خود را به من بنمای،
و با پارسایی روانم را توانا کن،
و با مینوی پاک و فزایندهٔ خود،
نیایشهایم را پاسخ گوی،
و با راستی مرا
از نیرو و توان بسیار برخوردار کن،
و با اندیشهٔ نیک سروری‌ام بخش.

۳۳/۱۳

ای مزدا اهورای بسیار بینا،
بخشش بیمانندت را که از شهریاری تو،
و از اندیشهٔ نیک است،
برای خوشبختی و شادمانی من،
بر من آشکارساز.
و تو ای پارسایی،
در پرتو راستی،
یابش و روشنایی دل به من ارزانی دار.

۳۳/۱۴

اینک، زرتشت
همهٔ تن و جان،
و گزیدهٔ اندیشهٔ نیک خود را،
به مزدا نیاز می‌کند،
و کردار و گفتار و دل آگاهی
و همهٔ توان مینویی خود را،
به راستی ارمغان می‌دارد.

* * *

سرودهفتم

۳۴/۱

ای مزدا اهورا،

کردار و گفتار و نیایشی که به مردم

جاودانگی و راستی و نیروی رسایی می‌بخشد،

همه را،

نخست به تو نیاز می‌کنم.

۳۴/۲

ای مزدا اهورا،

مرد پاک پارسای نیک اندیشی

که روانش با راستی پیوسته است،

همهٔ اندیشه و کردار خود را به تو نیاز می‌کند،

باشد که

با سرود ستایشی که می‌سرایم و نیایشی که

می‌کنم، به تو نزدیک گردم.

۳۴/۳

ای مزدا اهورا،

آن چه سزاوار تو و در راه راستی است،

با نماز به تو بجا می‌آوریم و نیاز تو می‌کنیم،

باشد که همهٔ مردمان،

در پرتو اندیشهٔ نیک و شهریاری تو،

به رسایی برسند.

ای مزدا،

براستی آنکه داناست،

پیوسته از نیروی مینویی تو برخودار گردد.

۳۴/۴

ای مزدا اهورا،

ما در پرتو راستی،

فروغ پرتوان ترا خواهانیم،

آن فروغ جاودانه و توانا

که پیروان راستی را آشکارا یاری می‌دهد،

و با توانایی،

آزار و دشمنی بدخواهان را

می‌بیند و در می‌یابد و دور می‌دارد.

۳۴/۵

ای مزدا،

چه بزرگ است شهریاری تو و توانایی تو.

چه اندازه آرزومندم که کار در راه تو کنم و به تو

بپیوندم،

و با راستی و اندیشهٔ نیک،

وارستگان ترا یار و یاور باشم.

ترا برتر از همه می‌دانم،

و از خدایان دروغین و مردمان گمراه بیزاری

می‌جویم.

۳۴/۶

ای مزدا و ای راستی،

و ای اندیشهٔ نیک،

چون شما چنان هستید که من بدرستی

دریافته‌ام،

پس در سراسر فراگشتهای زندگی،

مرا راه بنمایید.

تا با ستایش و نیایشی از دل،

به سوی شما بازآیم.

۳۴/۷

ای مزدا،

کجایند آن دلدادگان تو؟

که با اندیشهٔ نیک،

از آموزشهای پر ارج تو آگاهند،

و آنها را،

چه در رنج و چه در خوشی،

با هوشمندی به کار می‌بندند.

من کسی را جز تو نمی‌شناسم،

پس، در پرتو راستی

مرا پشت و پناه باش.

۳۴/۸

ای مزدا،

براستی، دُروندان،

با کردارهای خود ما را هراسان می‌دارند،

زیرا آنان،

برای مردم تباهی و ویرانی می‌آورند،

توانمندانشان به ناتوانان ستم می‌کنند،

با آیین تو دشمنی می‌ورزند،

هیچگاه به راستی نمی‌اندیشند،

و از اندیشهٔ نیک می‌گریزند و روی می‌گردانند.

۳۴/۹

ای مزدا،

کسانی که

با کردارهای زشت خود

و با ناآگاهی از اندیشهٔ نیک،

پارسایی را
که نزد دانایان گرامی است
از دست می‌نهند،
به همانگونه که تباهکاران بی‌فرهنگ
از ما روی بر می‌تابند،
از راستی دوری می‌جویند.

۳۴/۱۰

خردمند گوید:
کاربر اندیشهٔ نیک کنید،
پارسایی را که بنیاد راستی است
نگاهدار باشید،
و بدانید که همهٔ اینها،
در شهریاری مزدا اهورا پدیدار خواهد شد.

۳۴/۱۱

ای مزدا،
اینک دو بخشش:
رسایی و جاودانگی تو،
به روشنایی راه می‌نماید.

و اندیشهٔ نیک و راستی و پارسایی،
استواری و توانایی مینویی را می‌فزاید.
و با اینهاست
که چیرگی بر دشمنان
به دست می‌آید.

۳۴/۱۲

ای مزدا،
کدام است آیین تو؟
و چیست
خواست تو و ستایش تو و نیایش بایستهٔ تو؟
فراگوی و به ما بنمای،
تا پاداش دستورهای ترا دریابیم،
و در پرتو راستی،
راه خودشناسی و نیک منشی را بشناسیم.

۳۴/۱۳

ای مزدا اهورا،
این راهی که به من نمودی،
راه اندیشهٔ نیک و دستور و آموزش

سوشیانسهاست؛

و آن چنین است که

تنها کردار نیک در پرتو راستی

به شادمانی می‌انجامد؛

آن پاداشی که تو به دانایان می‌بخشی.

۳۴/۱۴

ای اهورا،

بیگمان

تن و جان کسانی

از آن پاداشِ نوید داده شده برخوردار می‌گردد

که کار با اندیشهٔ نیک کنند،

در آبادانی و پیشرفت جهان بکوشند،

و در پرتو راستی

آیین خرد نیک ترا پیش برند

و خواست ترا برآورده سازند.

۳۴/۱۵

ای مزدا اهورا،

بهترین گفتارها و کردارها را به من بیاموز تا

با اندیشهٔ نیک و با پاکی و راستی،

ترا بشناسم،

و با شهریاری و با خواست خود،

و در پرتو راستی،

زندگی را برای من تازه گردان.

* * *

سرودهشتم

۴۳/۱

مزدا اهورای همه توانا

چنین برنهاده است

که خوشبختی از آن اوست

که به دیگران خوشبختی بخشد.

من برای پیشرفت و نگاهداشتن آیین راستی،

خواهان استواری و توانایی هستم.

ای پارسایی،

آن پرتوی را

که پاداش زندگی نیک منشانه است،

به من ارزانی دار.

۴۳/۲

و همچنین،

بهترین پاداش‌ها

از آن کسی است

که خواستار روشنایی است،

و به دیگران روشنایی بخشد.

ای مزدا اهورا،

با خرد پاک خود،

و در پرتو آیین راستی،

دانش برخاسته از اندیشهٔ نیک را

به من ببخشای،

تا از زندگی دراز شادمانه برخوردار گردم.

۴۳/۳

پس براستی،

بهترین نیکی‌ها به کسی خواهد رسید،

که در زندگی مادی و مینویی،

راه راست خوشبختی

که ما را به بارگاه اهورا می‌رساند،

به ما بیاموزاند.

ای مزدا، سرانجام،

در پرتو دانش نیک و پاکی و پارسایی،

دلدادگان تو به تو می‌پیوندند.

۴۳/۴

ای مزدا،

هنگامی ترا پاک و توانا شناختم

که دریافتم، تو با نیروی خود

خواست ما را برآورده می‌سازی،

و دُروندان و راستان را

به کیفر و پاداش می‌رسانی،

و با فروغت، که از راستی نیرومند است

و به دلها گرمی می‌بخشد،

ما را از توان اندیشهٔ نیک

برخوردار می‌گردانی.

۴۳/۵

ای مزدا اهورا،

آنگاه ترا پاک شناختم،

که ترا در سرآغاز زندگی دیدم،

و دریافتم،

که تو برای گفتار و کردار پاداش بر نهاده‌ای:

بدی برای بدان و نیکی برای نیکان،

آیینی که در پرتو هنر و خرد تو،

تا انجام آفرینش و پایان زندگی

به جای خواهد ماند.

۴۳/۶

ای مزدا،

آن زمان که

خرد پاک تو فراز آید،

توانایی مینویی و اندیشهٔ نیک،

با کنش خود

جهان را به سوی راستی پیش می‌راند.

و پارسایی،

آیین خرد ترا،

که کسی آن را نتواند فریفت،

به رادان می‌آموزاند.

۴۳/۷

ای مزدا اهورا،

آنگاه ترا پاک شناختم که

اندیشهٔ نیک بر من فراز آمد و پرسید:

که هستی و از کیستی؟

و در برابر پرسشها و دودلی‌های روزانه،

دربارهٔ جهان و خودت،

چه راهی را می‌شناسانی و می‌نمایانی؟

۴۳/۸

نخست به او گفتم:

منم زرتشت،

و تا آنجا که در توان دارم،

دشمن سر سخت دُروندان

و پناه نیرومند راستانم.

ای مزدا، می‌خواهم،
تا آن زمان که ستایشگر و درودگوی تو هستم،
پیوسته از نیروی بیکران تو
برخوردار گردم.

۴۳/۹

ای مزدا اهورا،
آنگاه ترا پاک شناختم که
اندیشهٔ نیک بر من فراز آمد و پرسید:
به که نماز می‌آوری؟
گفتم:
به فروغ مزدا نماز می‌آورم،
و تا مرا تاب و توان هست
دل به راستی می‌بندم.

۴۳/۱۰

ای مزدا،
پس مرا به سوی راستی دلخواه من
راه بنمای،

تا با پیروی از پارسایی آن را دریابم.
و از ما بپرس و ما را بیازمای،
که پرسش و آزمون توست،
که راهبران را
نیرومندی و برتری بخشد.

۴۳/۱۱

ای مزدا،
هنگامی ترا پاک شناختم که
اندیشهٔ نیک بر من فراز آمد،
و من، از سخنان تو آموختم و دریافتم که،
گسترش آیین تو در میان مردمان دشوار است.
اما من،
آنچه را که به نزد تو بهترین است،
به انجام می‌رسانم.

۴۳/۱۲

آنگاه،
به من سخنی گفتی که چونان نشنوده بودم،

گفتی:

به سوی راستی روم،

تا داناگردم،

بکوشم تا سروش در دلم آوا دهد،

و در پرتو روشنایی آن دریابم

که به هر دوگروه نیکان و بدان،

پاداش و کیفر بایسته داده خواهد شد.

۴۳/۱۳

ای مزدا،

آنگاه ترا پاک شناختم که

اندیشهٔ نیک بر من فراز آمد،

و بدو گفتم:

برای رسیدن به آماجم،

مرا زندگی درازی آرزوست،

آن زندگی دلخواه،

که تنها تو می‌بخشی،

و در توان و شهریاری توست.

۴۳/۱۴

ای مزدا،

همان گونه که مرد دلیر و توانا،

به دوست خود شادمانی بخشد،

تو نیز با شهریاری خود،

و در پرتو راستی،

به پیروان من

شادمانی ارزانی دار.

من بپا خواهم خاست،

و همراه با همهٔ آنهایی که

سرایندهٔ سخن اندیشه انگیز تو هستند،

پشتیبان آموزشهای تو خواهم بود.

۴۳/۱۵

ای مزدا اهورا،

آنگاه ترا پاک شناختم که،

اندیشهٔ نیک بر من فراز آمد

و مرا آموخت که،

بهترین راه بالندگی مینویی،

اندیشیدن در آرامش است،

و راهبر هرگز نباید در پی خشنودی دُروندان

باشد،

زیرا آنان

پیوسته با راستان راه دشمنی می‌پویند.

۴۳/۱۶

ای اهورا،

پس زرتشت

بـرای خـویشتن پـاکـترین انـدیشه‌ها را بـر

می‌گزیند.

باشد که

در پرتو راستی،

زندگی مادی ما نیروگیرد،

پارسایی و توانایی مینویی

زندگی ما را تابان گرداند،

و اندیشهٔ نیک

کارهای ما را به پاداش نیکو برساند.

* * *

سرودنهم

۴۴/۱

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چگونه دلدادگان تو با فروتنی،

ترا بشناسند؟

کی راه را،

به دوستی چون من می‌آموزی؟

و کی در پرتو راستی دلخواه،

مرا یاری می‌کنی،

تا اندیشهٔ نیک به سوی ما آید؟

۴۴/۲

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چیست سرآغاز و سرچشمهٔ بهترین زندگیها؟

و کسی که در پی آن کوشاست،

چه پاداشی می‌یابد؟

و آنکه برگزیدهٔ همگان است،

چگونه در پرتو راستی،

پاک، دوست و چاره ساز زندگی،

و نگهبان همهٔ کارهای مینویی است؟

۴۴/۳

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

کیست در آغاز،

آفریدگار و پدر راستی؟

چه کسی به خورشید و ستارگان،

راه پیمودن نموده است؟

کیست که از او

ماه گاه در افزایش است و گاه در کاهش؟

ای مزدا،

من خواهان دانستن اینها و دیگر چیزهایم.

۴۴/۴

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

کیست آنکه،

زمین را در پایین و آسمان بی‌نشیب را در بالا

نگاه داشته است؟

کیست آنکه،

آب و گیاه را آفریده است؟

کیست آنکه،

به باد و ابر تیره تند روی داده است؟

و کیست آنکه،

اندیشهٔ نیک را پدیدار ساخته است؟

۴۴/۵

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

کدام مهسازی،

روشنایی و تاریکی را می‌آفریند؟

کدام مهسازی،

خواب و بیداری را پدید می‌آورد؟

کیست آنکه،

بامداد و نیمروز و شب را می‌نمایاند،

که دانا را،

به انجام بایسته‌های خود فرا می‌خواند؟

۴۴/۶

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

آیا آنچه را که می‌گویم و می‌آموزم،

همه براستی درست است؟

آیا پارسایی، با کنش خود

راستی را می‌افزاید

و در پرتو اندیشهٔ نیک،

شهریاری ترا پدیدار می‌گرداند؟

ای مزدا،

برای چه کسی

این جهان بارور و شادی بخش را آفریده‌ای؟

۴۴/۷

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چه کسی،

توانایی مینویی را همراه با پارسایی بیافرید؟

چه کسی با فرزانگی،

پسر را دوستدار پدر کرد؟

من می‌کوشم

با این پرسشها و با اندیشهٔ پاک،

ترا که آفریدگار همه هستی، بشناسم.

۴۴/۸

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

من که به آموزشهای تو می‌اندیشم،

و با اندیشهٔ نیک سخنانی می‌پرسم،

چگونه در پرتو راستی،

به رسایی زندگی دست می‌یابم،

و از آرامش و شـــادمانی روان بـــرخـــوردار

می‌گردم؟

۴۴/۹

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چگونه یابش خود را پاک گردانم و آن را نیاز تو

کنم؟

تا با سرسپردگی به تو،

و با دانشی که در پرتو شهریاری تو می‌آموزم،

و با توانایی مینویی،

و با راستی و اندیشهٔ نیک،

به بارگاه تو راه جویم.

۴۴/۱۰

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چیست آن آیین تو

که برای جهانیان بهترین است

و همگام با راستی،

جهان را پیش می‌برد،

و در پرتو پارسایی،

کارهای ما را به سوی راستی راه می‌نماید؟

من با خواست و دانش خود،

به سوی تو و آیین تو روی می‌آورم.

۴۴/۱۱

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چگونه پارسایی،

به کسانی که آیین ترا آموخته‌اند فراخواهد

رسید؟

من برای این کار

نخستین کسی هستم که از سوی تو برگزیده

شده‌ام،

و من پیروان آیین ترا دوست و دیگران را

دشمن می‌دارم.

۴۴/۱۲

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

از میان کسانی که من با آنها سخن می‌دارم،

چه کسی راستکردار است و چه کسی دُروند؟

و من به چه کسی رو کنم؟

آن که بدی دیده،

یا آن که به بدی گراییده است؟

و چگونه آن دُروندی را،

که در برابر بخشایشهای تو با من می‌ستیزد، بد

نشمارم؟

۴۴/۱۳

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چگونه خود را از دروغ دور بداریم؟

و چگونه

از آنها که نافرمانند،

و برای پیوند با راستی و پیروی از آن

نمی‌کوشند،

و به همپرسی با اندیشه نیک نمی‌گرایند، کناره

بگیریم؟

۴۴/۱۴

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چگونه دروغ را به دست راستی بسپاریم؟

تا با آموزش سخن و پیام اندیشه انگیز تو،

پاک گردد،

و از این راه،
به دُروندان شکست سخت آید،
و فریب و آزار آنان از میان برخیزد.

۴۴/۱۵

این از تو می‌پرسم،
پرسشم را بازگوی،
چون تو توانایی که در پرتو راستی،
پناه راستان باشی،
هنگامی که دو گروه ناساز بهم می‌رسند،
برابر آیینی که برنهاده‌ای،
به کدامیک از این دو گروه و در کجا،
پیروزی می‌بخشی؟

۴۴/۱۶

ای مزدا اهورا،
این از تو می‌پرسم،
پرسشم را بازگوی،
آن کس که در پرتو آموزشهای تو،

به پیروزی می‌رسد،
و پناه مردمان می‌گردد کیست؟
آن رهبر دانای چاره ساز زندگی را به من بنمای،
و سروش و اندیشهٔ نیک را،
به او و به هرکس که خواستاری،
ارزانی دار.

۴۴/۱۷

ای مزدا اهورا،
این از تو می‌پرسم،
پرسشم را بازگوی،
چگونه با رهنمود تو،
شور مهر ترا دریابم و به تو بپیوندم؟
تا سخنانم بر دلها نشیند،
و با پیامی که از راستی بر می‌خیزد،
مردمان را
به سوی رسایی و جاودانگی رهنما گردم.

۴۴/۱۸

ای مزدا اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

چگونه در پرتو راستی،

نیروهای دهگانهٔ برونی و درونی من،

زایا و نیرومند و فروزان می‌گردد؟

تا با آنها، رسایی و جاودانگی را دریابم،

و آن دو را نیاز مردمان گردانم.

۴۴/۱۹

ای اهورا،

این از تو می‌پرسم،

پرسشم را بازگوی،

زمانی که نیازمندی با سخنانی راستین

نزد کسی می‌رود،

و آن کس پاداش بایسته به او نمی‌دهد،

سزای کنونی این کس چیست؟

من از آنچه در انجام به او خواهد رسید، آگاهم.

۴۴/۲۰

ای مزدا،

این را نیز می‌پرسم،

چگونه دیویسنیان می‌توانند شهریارانی نیک

باشند؟

آنهایی که،

با یاری کرپنها و کاویها و اسیخش،

جهان را به خشم و آزار کشانده‌اند،

و مردمان را به ناله و فغان در آورده‌اند،

و هیچگاه برپایهٔ راستی نبوده‌اند،

و برای پیشرفت و آبادانی جهان نکوشیده‌اند.

* * *

سرو دهم

۴۵/۱

اینک سخن می‌دارم،

گوش بدارید و بشنوید،

ای کسانی که خواهان شنودنید،

و ای کسانی که از دور و نزدیک فرا آمده‌اید،

همهٔ این گفته‌ها را نیک به یاد بسپرید،

مباد آنکه،

آموزگار بد،

دگر باره زندگی شما را تباه کند،

و دُروند با گفته‌های خود و با باورهای

نادرستش،

شما را به گمراهی بکشاند،

۴۵/۲

اینک سخن می‌دارم از دو مینو،

که در آغاز آفرینش،

از آن دو، مینوی پاک به دیگری گفت:

ما دو را،

نه اندیشه و نه آموزش، و نه خرد و نه باور،

و نه گفتار و نه کردار و نه یابش و نه روان،

با هم سازگار و همراهند.

۴۵/۳

اینک سخن می‌دارم،

از آنچه مزدا اهورای دانا،

دربارهٔ بنیاد آیین زندگی به من باز گفت،

کسانی که این پیام و گفت اندیشه انگیز را،

آنچنان که من دریافته‌ام و می‌گویم،

به کار نبندند، زندگی آنان در پایان،

همراه با دریغ و افسوس خواهد بود.

۴۵/۴

اینک سخن می‌دارم،

از آنچه در زندگی بهترین است،

و آن را در پرتو راستی دریافته‌ام:

مزدا آفریدگار راستی است،

مزدا سرچشمهٔ اندیشهٔ نیک،

و اندیشهٔ نیک برای کوشش است.

مزدا پروردگار پارسایی،

و پارسایی مایهٔ نیکوکاری است.

و مزدای از همه چیز آگاه را،

نمی‌توان فریفت.

۴۵/۵

اینک سخن می‌دارم،

از آنچه اهورا مزدای پاکترین به من گفت؛

سخنی که شنودن آن برای مردم بهترین

است.

آنها که آموزشهای مرا بشنوند،

و بدانها ارج نهند و فرمان برند،

به رسایی و جاودانگی رسند،

و با کردارهایی که از اندیشهٔ نیک برخیزد،

اهورا را دریابند.

۴۵/۶

اینک سخن می‌دارم،

از آنکه از همه بزرگتر و برتر است،

و با راستی می‌ستایم او را،

آن سرور دانا و جاودانهای پاک او را.

باشد که مزدا اهورا،

با خرد پاک خود ستایش ما را بشنود.

باشد که

با مهر و در پرتو اندیشهٔ نیک بدو برسیم.

و باشد که او با خرد خود،

آنچه را که بهترین است به ما بیاموزد.

۴۵/۷

او کسی است که

همهٔ رادان،

چه آنها که بوده‌اند و چه آنها که هستند،

و چه آنها که خواهند بود،

رستگاری خود را از او جویند.

و این بدانید که

روان نیکان پیوسته توانا و پیروز خواهد بود،

و دُروند همیشه با رنج به سر خواهد برد.

و این آیینی است که،

مزدا اهورا با شهریاری خویش برنهاده است.

۴۵/۸

با ستایشها و نیایشهایم،

روی به مزدا اهورا می‌آورم،

و با دیدهٔ دل او را می‌بینم،

و با اندیشه و گفتار و کردار نیک،

و در پرتو راستی،

او را هستی بخش دانای بزرگ می‌شناسم،

و نیایشهایم را به او و به سرای سرود او،

نیاز می‌کنم.

۴۵/۹

مزدا اهورا را،

با اندیشهٔ نیک خشنود می‌سازیم،

او که با خواست خود،

برای ما شادی و رنج آفریده است.

باشد که مزدا اهورا،

با توانایی خود،

به ما نیروی کار کردن بخشد،

تا در پرتو اندیشهٔ نیک و راستی و دانش

درست،

در راه پیشرفت مردمان بکوشیم.

۴۵/۱۰

او را با پارسایی می‌ستاییم و بزرگ می‌داریم.

او که همواره،

هستی بخش دانای بزرگ نام دارد

در پرتو راستی و اندیشهٔ نیک،

و با شهریاری خود

به مردمان نوید رسایی و جاودانگی می‌دهد،

و به آنها تندرستی و توانایی می‌بخشد.

۴۵/۱۱

مزدا اهورا،

برای کسی که،

دیویسنیان و پیروان آنان را دشمن می‌دارد،

و راهش از آنکه،

مزدا اهورا را خوار می‌شمارد و زشت می‌انگارد،

جداست،

و دربارهٔ مزدا اهورا نیک می‌اندیشد،

و سوشیانسهای دانا و یاوران آیین را،

بدرستی می‌شناسد،

چونان دوست و برادر و پدر خواهد بود.

* * *

سرود یازدهم

۴۶/۱

به کدام زمین روی آورم؟

و به کجا روم؟

مرا از خویشاوندان و یارانم دور می‌دارند،

از همکاران نیز مرا خشنودی نیست،

و نه از شهریاران کشور که هواخواه دروغند.

ای مزدا اهورا،

چگونه می‌توانم ترا خشنود گردانم؟

۴۶/۲

ای مزدا اهورا،

من می‌دانم چرا ناتوانم،

نوای من اندک و کسان من کم‌اند.

من به تو می‌زُبایم،

مرا نیک بنگر،

من از تو خواهان آن مهری هستم که،

دلدار به دلداده می‌بخشد.

در پرتو راستی،

مرا از نیروی اندیشهٔ نیک بیاگاهان.

۴۶/۳

ای مزدا اهورا،

کی سپیده دم آن روز فرا خواهد رسید

که راستی برای نگاهداری جهان بدرخشد؟

کی سوشیانسها،

با آموزشهای فزاینده و بخردانه می‌آیند؟

و اندیشهٔ نیک چه کسی را یاری می‌کند؟

ای اهورا،

من تنها آموزش و آیین تو را بر می‌گزینم.

۴۶/۴

دُروندی که

با کردار دشمنانه و زیانبار خود

بزشتی زبانزد است،

پشتیبانان راستی را

از پیشبرد زندگی مردمان
در شهر و در کشور باز می‌دارد.
ای مزدا،
کسی که به جان با دُروند بستیزد،
مردم و جهان آفرینش را به راه خرد و یابش
نیک
پیش می‌برد.

۴۶/۵

ای مزدا اهورا،
اگر دانا و توانایی که پیرو راستی است
و بدرستی زندگی می‌کند،
برپایهٔ آیین ایزدی و یا از راه مهر،
دُروندی را که از او یاری می‌جوید
بگرمی بپذیرد،
با خرد خود می‌تواند
او را از گمراهی و تباهی و گزند برهاند
و به خودشناسی برساند.

۴۶/۶

اما اگر آن توانا،
به کسی که برای یاری به سوی او آمده است،
یاری نکند،
او خود به دام دُروند فریبکار خواهد افتاد،
زیرا، برپایهٔ آیین دین
که اهورا مزدا از آغاز برنهاده است،
کسی که برای دُروند بهترین را بخواهد،
خود دُروند است،
و آنکه راستان را ارجمند بدارد،
از راستان است.

۴۶/۷

ای مزدا،
هنگامی که دُروند آمادهٔ آزار من است،
جز فروغ تو و اندیشهٔ به تو،
چه کسی پناه من خواهد بود؟
ای اهورا،
از این دو فروزهٔ روشنایی و دانایی است که

آیین راستی به کار بسته می‌شود،

پس نهاد و یابش مرا از این آیین آگاه ساز.

۴۶/۸

ای مزدا،

از کردارهای کسی که

در پی آزار جهانیان است،

گزندی به من نخواهد رسید،

و آن کردارهای دشمنانه،

به خود او باز خواهد گشت،

و او را از زندگی نیک باز خواهد داشت،

و زندگی‌اش را به بدی خواهد کشانید.

۴۶/۹

کیست، آن رادی که

نخست مرا بیاموزد

که تو بیش از همه سزاوار ستایشی،

تو سرور راستی و داور پاک کردارهایی.

و ما پیوسته خواستاریم که با اندیشهٔ نیک،

از آیین راستی و از آنچه تو در آن باره گفته‌ای،

آگاه کردیم.

۴۶/۱۰

ای مزدا اهورا،

من بدرستی گویم،

هرکس، چه مرد و چه زن،

آنچه را که تو در زندگی بهتر می‌شماری، بجای

آورد،

در پرتو اندیشهٔ نیک،

از پاداش راستی و توانایی مینویی برخوردار

گردد.

من این کسان را،

به ستایش تو راه می‌نمایم،

و از گذرگاه داوری می‌گذرانم.

۴۶/۱۱

کاویها و کرپنها،

با نیروهای بهم پیوستهٔ خود،

و با کردارهای زشت،

زندگی مردم را تباه می‌کنند.

اما روان و یابش اینان،

هنگام رسیدن به گذرگاه داوری،

برآنان خواهد خروشید،

و برایَ همیشه به سرای دروغ خواهند شد.

۴۶/۱۲

هنگامی که

فرزندان و نوادگان فریان تورانی،

به راستی رو کنند،

و با پارسایی،

در پیشرفت و آبادانی جهان بکوشند،

آنگاه مزدا اهورا،

در پرتو اندیشهٔ نیک،

آنان را به هم می‌پیوندد،

و خوشی و رستگاری را،

بر آنها آشکار می‌کند.

۴۶/۱۳

هرکس که زرتشت اسپنتمان را،

در انجام کارهایش یاری می‌کند و خشنود

می‌سازد،

به درستکرداری زبانزد می‌گردد.

مزدا اهورا به چنین کسی زندگی نیک

می‌بخشد،

و در پرتو اندیشهٔ نیک،

گیتی او را می‌افزاید،

و هر کسی او را،

دوست نیک راستی می‌شناسد.

۴۶/۱۴

ای زرتشت،

کیست دوست راستکردار تو؟

و کیست،

آنکه براستی،

خواهان نیکنامی و بلندآوازی انجمن مغان

است؟

این کس براستی کی گشتاسب دلیر است.

ای مزدا اهورا،

من مردمان را

با سخنان برخاسته از اندیشهٔ نیک فرا

می‌خوانم،

تا به بارگاه تو راه یابند.

۴۶/۱۵

ای فرزندان هیچدسپ اسپنتمان،

به شما می‌گویم،

بشنوید آنچه راکه برای شما بهترین است،

تا با آن دانا را از نادان بازشناسید،

و باکردار خود،

راستی راکه آیین بنیادین اهوراست،

از آن خود سازید.

۴۶/۱۶

ای فرشوستر هِوُگْوَ،

با یاران گرویدهٔ خود،

که ما هر دو برای آنها،

خواهان فروغ و خوشبختی پایدار هستیم،

به آنجا رو،

جایی که راستی با پارسایی پیوسته است،

و در آنجا، اندیشهٔ نیک و توانایی،

فرمان می‌رانند،

و شکوه مزدا اهورا نمایان است.

۴۶/۱۷

ای جاماسب* هِوُگْوَ،

ای خردمند، من اینک،

با سخنانی وافته* به تو می‌آموزم،

نه با سخنانی ناوافته*،

تا آن را به دل فراگیری و پرستندهٔ آن باشی.

هر که دانا را از نادان بازشناسد،

مزدا اهورا، در پرتو راستی،

نگاهبان پرتوان او گردد.

۴۶/۱۸

کسی که به من بپیوندد،

من برای او بهترین هستم،

و در پرتو اندیشهٔ نیک،

بهترینها را به او نوید می‌دهم.

و اما آنکه با من در ستیز است،

من نیز با او درستیزم.

ای مزدا، من با راستی،

خواست ترا برآورده می‌سازم،

راهی که خرد و اندیشهٔ من،

آن را بر می‌گزیند.

۴۶/۱۹

کسی که براستی،

خواست زرتشت را،

که ساختن جهان تازه است،

برآورده می‌سازد،

از پاداش زندگی جاودانه برخوردار می‌گردد،

و در این جهانِ زایندهٔ بارور،

به همهٔ آرزوهای دلش،

دست می‌یابد.

ای مزدا،

همهٔ اینها را توبه من آموخته و آشکار

ساخته‌ای.

* * *

سرود دوازدهم

۴۷/۱

مزدا اهورا،

با شهریاری و مهر خود،

به کسی که رفتار و گفتارش،

در پرتو اندیشهٔ نیک و بهترین منشها،

برپایهٔ راستی باشد،

رسایی و جاودانگی بخشد.

۴۷/۲

کسی که در پرتو پاکترین اندیشه‌ها،
راه بهترین را می‌پوید،
و زبانش گویای اندیشهٔ نیک است،
و دستهایش
به کارهای پارسایی گشوده است،
تنها یک اندیشه دارد:
مزدا اهورا، آفریننده و پروردگار و سرچشمهٔ
راستی است.

۴۷/۳

ای مزدا،
براستی، تو آفریدگار اندیشهٔ نیک هستی،
و هنگامی که مردمان با اندیشهٔ نیک،
همپرسی کردند،
تو برای آنان،
این زمین و جهان شادی بخش را بیافریدی،
و برای آبادانی و رهبری آن،
پارسایی را برنهادی.

۴۷/۴

ای مزدا،
دُروندانی که
از اندیشهٔ نیک روی برتابند،
رنج کشند و آزار بینند.
و راستان که چنین نکنند، چنین نبینند.
راستکردار، اگر هم کم نوا باشد،
نزد راستان گرامی است،
و دروند، اگر هم توانگر و توانا باشد،
بی‌ارج است.

۴۷/۵

ای مزدا اهورا،
تو در پرتو اندیشهٔ پاک،
راستکرداران را،
به بهترین بخششها نوید داده‌ای.
اما دُروند،
از مهر تو بهره‌ای بر نمی‌دارد.
زیرا دُروند را،

اندیشه و کردار زشت و نادرست است.

۴۷/۶

ای مزدا اهورا،

در پرتو اندیشهٔ پاک،

و با فروغ تو،

سرنوشت دو گروه نیکان و بدان،

روشن خواهد شد،

و با افزایش و گسترش راستی و پارسایی،

بسیاری از جویندگان،

راه ترا بر خواهند گزید.

***

سرودسیزدهم

۴۸/۱

ای مزدا اهورا،

به هنگام پاداش،

و آن زمان که راستی بر دروغ چیره گردد،

و فریب دیوان و یاران آنها

برای همیشه آشکار شود،

آنگاه، در پرتو بخشایش تو،

ستایش تو و مهر به تو فزونی گیرد.

۴۸/۲

ای مزدا اهورا،

پیش از آنکه کشاکش در اندیشه‌ام درگیرد،

مرا از آنچه می‌دانی بیاگاهان.

آیا راستکردار بر دُروند پیروز خواهد شد؟

آن پیروزی که سرانجامِ نیکِ زندگی خواهد بود.

۴۸/۳

آموزشهایی که مزدا اهورای نیکی آفرین،

در پرتو راستی،

به مردم دانا می‌آموزد،

بهترین آموزشهاست.

با این آموزشهاست که،

پاکان و دانایان و آموزگاران راهِ ویدایی*،

در پرتو خرد و اندیشهٔ پاک،

دلباختهٔ تو و سرسپردهٔ تو می‌گردند.

۴۸/۴

ای مزدا،

کسی که اندیشه‌اش نیک یا بد باشد،

و هرچه را که به دلخواه برگزیند،

یابش و گفتار و کردار و گِرَوَشِ او نیز چنان

گردد،

و سرانجام، خرد توست که،

نیک و بد را از هم جداگرداند.

۴۸/۵

باشد که شهریاران نیک،

با کردار نیک و دانش و پارسایی،

بر ما فرمان برانند،

نه شهریاران بد.

پاکیزگی برای مردم،

از گاهِزادن بهترین است.

برای آبادی جهان باید کوشید،

جهان را باید بدرستی پرورانید،

و آن را به سوی روشنایی برد.

۴۸/۶

براستی زمین

پناهگاه نیکی برای ماست.

زمین به ما،

دو دهش اندیشهٔ نیک و توانایی می‌بخشد.

و مزدا اهورا،

از آغاز آفرینش و در پرتو راستی،

روی آن گیاه و سبزه رویانیده است.

۴۸/۷

ای کسانی که

به اندیشهٔ نیک دلبسته‌اید،

خشم از خود دور بدارید و در برابر ستم

بایستید.

و برای گسترش راستی به رادان پاک بپیوندید،

تا به بارگاه اهورا مزدا راه یابید.

۴۸/۸

ای مزدا اهورا،

چیست خواست شهریاری نیکِ تو؟

و چیست

بخشش و پاداش تو به من و یارانم؟

چه اندازه آرزو دارم،

که از راه راستی،

تو بر گروید گانت آشکار گردی،

تا با اندیشهٔ نیک،

در پیشبرد کارهای خود کوشا باشند.

۴۸/۹

ای مزدا،

چگونه بدانم که

تو بر پایهٔ راستی،

بر همه ما و بر آنان هم که در پی آزارمنند،

فرمان می‌رانی؟

چگونگی روش اندیشهٔ نیک را نیز،

بدرستی به من بنمای.

و سوشیانس را نیز،

از پاداش کارش آگاه فرما.

۴۸/۱۰

ای مزدا،

کی مردم آیین ترا در خواهند یافت؟

کی این زهرابهٔ دیوانگی آور بر خواهد افتاد؟

چیزی که کرپنهای تبهکار،

با آن مردم را می‌فریبند.

و شهر یاران ستمکارِ بد اندیش،

با آن بر کشورها فرمان می‌رانند.

۴۸/۱۱

ای مزدا،

کی راستی و پاکی و پارسایی،

و کشور پر از کشتزارهای گسترده،

و خانمان خوب و آباد،

پدیدار خواهد شد؟

چه کسانی،

ما را در برابر دَروندان تیره دل

رامش خواهند داد؟

و چه کسانی،

دانش و بینش اندیشهٔ نیک را،

در خواهند یافت؟

۴۸/۱۲

ای مزدا،

سوشیانسهای کشورها،

کسانی خواهند بود که،

با پیروی از اندیشهٔ نیک،

بایستهٔ خود را به انجام می‌رسانند.

کردارشان برپایهٔ راستی و آموزشهای توست،

و بدرستی برای چیرگی و برافکندن خشم،

گمارده شده‌اند.

* * *

سرود چهاردهم

۴۹/۱

ای مزدا،

دیرگاهی است که بندوَ*،

که از کردار نادرست خود شادمان است،

در برابر من ایستادگی می‌کند.

ای بخشندهٔ مهربان،

با پاداش نیک به سوی من آی،

تا با اندیشهٔ پاک،

او را از گمراهی برهانم.

۴۹/۲

ای مزدا،

این بندو مرا نگران کرده است،

زیرا کیش او دروغ و فریب،

و دوری جستن از راستی است،

او نه به پارسایی پابند است،

و نه با اندیشهٔ نیک در پرسش و پاسخ است.

۴۹/۳

ای مزدا،

تو بدرستی این باور و آموزش را،

برای همه برنهاده‌ای که

راستی سودبخشد و دروغ زیان آورد.

از همین روست که،

من خواهان اندیشهٔ نیک هستم،

و همگان را از پیوند با دُروند باز می‌دارم.

۴۹/۴

کسانی که

با خرد بدو با زبان خود،

خشم و رشک را می‌افزایند،

و مردم سازنده و پرورشگر را،

از کار خود باز می‌دارند،

و با کردار زشتی که دارند،

در پی نیکوکاری نیستند،

دیوانی هستند که،

نهاد و یابش مردم را به دروغ و گمراهی

می‌کشانند.

۴۹/۵

ای مزدا،

اما کسی که

با دل و جان یابش خود را،

به اندیشهٔ نیک بپیوندد،

و در راه پارسایی و راستی و دانایی گام بر دارد،

سرانجام،

در کشور جاودانی تو جای می‌گیرد.

۴۹/۶

ای مزدا اهورا،

و ای راستی،

مرا از آنچه در خرد و اندیشهٔ شماست،

آگاه کنید،

تا دینی را که از آن شماست،

بازشناسم،

و به دیگران بشنوانم.

۴۹/۷

ای مزدا اهورا،

باشد که مردمان،

با اندیشهٔ نیک و از روی راستی،

پیام مرا بشنوند،

و تو نیز گواه باش که

از همیاران و خویشاوندان،

کدامیک برابر آیین زندگی می‌کنند،

تا برای همکاران،

راهنمای نیک باشند.

۴۹/۸

ای مزدا اهورا،

از تو خواستارم که،

رسایی و شادمانی و پیوستگی با راستی را،

به فرشتوستر ارزانی داری،

و همین پاداش را نیز،

با شهریاری خودت به دیگر یارانم ببخشی،

باشد که ما برای همیشه دلدادهٔ تو باشیم.

۴۹/۹

ای جاماسب دانا،

باشد که

پیشبرنده‌ای که برای رهایی مردم،

آفریده شده است،

به این آموزش گوش فرا دارد که،

راست گفتار،

هرگز اندیشهٔ پیوستگی با دُروند را ندارد،

و کسانی که دارای یابش روشن‌اند،

از بهترین پاداشها برخوردار می‌گردند،

و سرانجام به راستی می‌پیوندد.

۴۹/۱۰

ای مزدا،

من اندیشهٔ نیک و روان راستان را،

دربارگاه تو، به تو می‌سپارم،

تا نگاهدار آنها باشی.

و می‌ستایم،

پارسایی و خواستهای دل را،

و می‌ستایم ترا،

که شهریار بزرگ و پایدار و جاودانه هستی.

۴۹/۱۱

روان شهریاران ستمگر،

و بد کردار و بد گفتار و بد نهاد و بد اندیشِ

دُروند،

از روشنایی به تیرگی باز می‌گردد.

براستی اینان،

ماندگاران سرای دروغند.

۴۹/۱۲

ای مزدا اهورا،

در پرتو راستی و اندیشهٔ نیک،

به زرتشت،

که ستایشگر توست چه یاری می‌رسانی؟

من بدرستی و با سرودهای ستایشم،

ترا می‌ستایم،

و آن را که نزد تو بهترین است می‌خواهم.

* * *

سرود پانزدهم

۵۰/۱

ای مزدا اهورا،
هنگامی که براستی ترا فرا می‌خوانم،
جز راستی و اندیشهٔ نیک تو،
روان مرا چه کسی یاری خواهد داد؟
و چه کسی،
نگاهدار من و یاران من
خواهد بود؟

۵۰/۲

ای مزدا،
کسی که برای جهان
خرمی و شادمانی می‌جوید،
و آن را پیوسته آبادان می‌خواهد،
چگونه
در پرتو راستی و فروغ تابناک به سر خواهد
برد؟

و در میان راستان و در سرای دانایان
جای خواهد گرفت؟

۵۰/۳

ای مزدا،
پس بدرستی،
راستی به کسی روی خواهد کرد که،
توانایی مینویی و اندیشهٔ نیک
راهنمای او باشد،
و در پرتو این بخششها،
پیرامون خود را که دُروند فراگرفته است،
آباد گرداند.

۵۰/۴

ای مزدا اهورا،
اینک ترا و راستی را و بهترین اندیشه‌ها،
و توانایی مینویی را می‌ستایم،
و می‌خواهم که در راه راست باشم،
و در سرای سرود،

به سخنان دلباختگان تو،
گوش فرا دارم.

۵۰/۵

ای مزدا اهورا،
و ای راستی،
به سرایندهٔ سرودِ اندیشه انگیز خود،
مهرآورید،
و بدو روی کنید،
و او را یار و پشتیبان باشید.
تا او بتواند راهنمای مردمان،
به سوی روشنایی باشد.

۵۰/۶

ای مزدا،
من،
زرتشتِ دوستدار راستی،
با آوای بلند ترا می‌ستایم،
باشد که

پیوسته زبانم را به راه خرد گویا باشی،
و در پرتو اندیشهٔ نیک،
آیین خود را به من بنمایانی و بیاموزانی.

۵۰/۷

ای مزدا،
من،
با برانگیزترین سرودها،
و برای دستیابی به پیروزی،
ترا می‌ستایم و به تو می‌پیوندم،
تا در پرتو راستی و اندیشهٔ نیک،
ما را راه‌بنمایی و یاور ما باشی.

۵۰/۸

من،
با سرودهای وافتهٔ برخاسته از شور دل،
و با دستهای برافراشته،
به تو روی می‌آورم،
و با راستی و فروتنی یک پارسا،

به تو نماز می‌برم،
و در پرتوِ هنر اندیشهٔ نیک،
به تو نزدیک می‌شوم.

۵۰/۹

ای مزدا،
با این سرودهای ستایش،
و در راه راستی،
و با کارهای برخاسته از اندیشهٔ نیک،
به سوی تو می‌آیم،
و تا زمانی که به آماج دلخواه خود دست یابم،
همچنان خواستار دریافت دانش نیک تو
خواهم بود.

۵۰/۱۰

ای مزدا اهورا،
کارهایی که در گذشته انجام داده‌ام،
و کارهایی که در آینده انجام خواهم داد،
و آنچه از اندیشهٔ نیک،

چونان روشنایی خورشید،
و سپیدهٔ بامدادی، به دیدهٔ تو گرامی است،
همگی در راه راستی و برای نیایش
و گرامی داشت تو بوده و خواهد بود.

۵۰/۱۱

ای مزدا،
تا آنجا که در پرتو راستی،
توش و توان دارم،
ترا ستوده‌ام و خواهم ستود.
باشد که تو ای آفرینندهٔ جهان،
در پرتو اندیشهٔ نیک،
نخستین و بهترین خواست درستکرداران را،
که تازه‌گردانیِ جهان است،
برآورده سازی.

* * *

سرودشانزدهم

۵۱/۱

توانایی نیک مینویی،
بخشش گرانبهایی است آسمانی،
که در پرتو راستی،
در دل جانبازانِ راه مزدا می‌فروزد،
و آنها را به انجام بهترین کردارها بر می‌انگیزد،
و من،
اکنون و همیشه و تنها در این راه می‌کوشم.

۵۱/۲

ای مزدا اهورا،
این کردارها را،
نخست به تو و به راستی و به پارسایی نیاز
می‌کنم،
و تو،
شهریاری دلخواه خود را به من بنما
و در پرتو اندیشهٔ نیک،
پرستنده‌ات را رستگاری بخش.

۵۱/۳

ای مزدا اهورا،

کسانی که

با کردارشان و با هم به تو پیوسته‌اند،

گوش به سخنان تو دارند،

که تو،

با گفتار راست و با آموزش اندیشهٔ نیک،

نخستین آموزگار آنهایی.

۵۱/۴

ای مزدا،

کجاست مهر سرشار تو به پرستندگانت؟

کجا بخشایش تو روان است؟

کجا راستی را به دست توان آورد؟

کجاست پارسایی پاک؟

و کجاست بهترین اندیشه‌ها؟

و کجاست شهریاری تو؟

۵۱/۵

ای مزدا،

همهٔ اینها را می‌پرسم:

چگونه رهبری که،

درستکردار و فروتن،

و دارای خرد نیک،

و دادگر و آموزگار راستی،

و توانا و بخشایشگر است،

می‌تواند جهان را

به پیشرفت و آبادانی برساند؟

۵۱/۶

مزدا اهورا،

با شهریاری خویش،

به کسی که خواست او را برآورده سازد،

بهتر از به می‌دهد،

و به کسی که او را خشنود نسازد،

و برای آبادانی و پیشرفت جهان نکوشد،

در انجام و پایان زندگی،

بدتر از بد می‌رساند.

۵۱/۷

ای مزدا،

ای که این زمین و آب و گیاه را آفریدی،

با پاکترین خرد خود،
رسایی و جاودانگی را به من ببخشای،
و در پرتو اندیشهٔ نیک،
توش و توان تنی و روانی و پایداری
و زندگی تازه را به من ارزانی دار،
و از آموزشهای خود برخوردار کن.

۵۱/۸

ای مزدا،
اینک،
پیام ترا به مردم دانا باز می‌گویم
سرنوشت بد از آن دُروندان است،
و خوشبختی برای کسی است که
پایبند راستی است.
و بیگمان،
شادمانی از آن اوست که
این پیام اندیشه انگیز را
برای دانایان بگستراند.

۵۱/۹

۵۱/۹

ای مزدا،
تو از راه آتش فروزان و آزمون گدازان،
هر دو گروه راستکردار و دُروند را
می‌آزمایی و پاداش می‌دهی،
و این آیین زندگی را می‌نمایانی که
رنج برای دُروند،
و سود و شادمانی از آنِ راستکردار است.

۵۱/۱۰

ای مزدا،
کسی که جز این آیین،
در راه تباهی جهان می‌کوشد،
زاده و آفریدهٔ دروغ است،
و از کسانی است که کژ می‌اندیشند و نادانند.
من راستی را
برای خود و یارانم فرا می‌خوانم،
تا به سوی ما آید و ما را به پاداش نیک برساند.

۵۱/۱۱

ای مزدا،
دوست زرتشت اسپنتمان کیست؟
آن کس که
با راستی در پرسش و در گفتگوست
و روی به پارسایی دارد،
و با راستی و اندیشهٔ نیک و پارسایی،
هواخواه انجمن برادری مغان است.

۵۱/۱۲

فریب خوردگان راه کاوی،
در دوران زندگی خویش،
زرتشت اسپنتمان را خشنود نمی‌سازند،
زیرا آنان،
کامیابی را تنها در کنش مادی می‌جویند،
و نه در شور و جوشهای مینویی،

۵۱/۱۳

بدینسان،

دُروند، که با سرپیچی از راه راستی
یابش خود را به تباهی کشانده است،
در گذرگاه داوری،
و در برابر آشکار شدن کردارش،
گرفتار سرزنش روان می‌گردد.
زیرا او با کردار و گفتار خود،
از راه راست دوری جسته است.

۵۱/۱۴

کرپانها،
هیچگاه از داد و آیین و آبادسازی
پیروی نمی‌کنند،
آنان با آموزشها و کردارهای خود،
به آبادسازان جهان تباهی می‌آورند.
اما،
همین آموزشها و کردارهاست.
که سرانجام
آنان را به سرای دروغ خواهد کشانید.

۵۱/۱۵

پاداشی که زرتشت
به انجمن مغان نوید داده است،
سرای سرود است،
که از آغاز،
جای رسیدن به اهورا مزدا بوده است.
من این پاداش را،
که در پرتو اندیشهٔ نیک و راستی
به دست می‌آید،
به شما مژده می‌دهم.

۵۱/۱۶

کی گشتاسب،
در پرتو نیروی انجمن مغان
و سرودهای برخاسته از اندیشهٔ پاک،
و با پیروی از راستی،
به پاداش دانش درونی رسید.
دانشی که با آن،
مزدا اهورا،
ما را به خوشبختی راه می‌نماید.

فرشوستر هوگو،
گوهر هستی والای خویش را،
با دلباختگی و برای دین بهی
به من سپرده است،
باشد که
مزدا اهورا، آرزوی او را
برای دست یافتن به راستی، برآورده سازد.

۵۱/۱۸

جا ماست هوگوی دانا،
که خواستار روشنایی است،
در پرتو راستی آن دانش را برگزید،
و با اندیشهٔ نیک،
به توانایی مینویی دست یافت.
ای اهورا مزدا، این دانش را
به همهٔ آنهایی که به تو دلبسته و پناهنده‌اند
ببخشای.

۵۱/۱۹

مدیوماهِ* اسپنتمان،

که با دانش دین،

در راه زندگی مینویی کوشاست،

خود را به من سپرده است.

او با آموختن آیین مزدا و با کردارش،

در راه بهسازی جهان کوشاست.

۵۱/۲۰

اینک،

ای امشاسپندان،

همه همگام،

راستی و اندیشهٔ نیک را،

که از آموزش پارسایی به دست آید،

به ما ببخشایید،

شما را می‌ستاییم و از مزدا اهورا

خواهان خوشبختی هستیم.

۵۱/۲۱

مرد پارسا،

با دانش و گفتار و کردار و یابش خود

راستی را می‌افزاید.

مزدا اهورا را به چنین کسی،

در پرتو اندیشهٔ نیک،

توانایی مینویی می‌بخشد.

من نیز برای او پاداش نیک می‌خواهم.

۵۱/۲۲

مزدا اهورا،

کسانی را که از روی راستی،

بهترین پرستشها را بجا می‌آورند،

چه در گذشته بوده باشند

و چه اینک باشند، می‌شناسد.

من این کسان را می‌ستایم،

و به نام یاد می‌کنم،

و با درود به سوی آنها می‌روم.

* * *

سرود هفدهم

۵۳/۱

بهترین خواستهای زرتشت اسپنتمان
برآورده شده است،
زیرا مزدا اهورا،
در پرتو راستی برای همیشه،
به وی زندگی نیک بخشیده است.
و آنان که
با او دشمنی می‌ورزیدند،
اکنون گفتار و کردار دین بهی را آموخته‌اند.

۵۳/۲

و این چنین
با اندیشه و گفتار و کردار،
مزدا را نیایش کنید،
و برای خشنودی او بکوشید،
و کار نیک را برگزینید.
کی گشتاسب هواخواه زرتشت
و فرشتوستر با اندیشه،

راه راست و دینی را
برگزیده‌اند
که اهورا به سوشیانس آشکار کرده است.

۵۳/۳

ای پوروچیستایِ* اسپنتمانِ هیچدسپان،
ای جوانترین دختر زرتشت،
مزدا اهورا،
آن کس را که به اندیشهٔ نیک
و به پاکی و راستی پابند است،
به همسری به تو می‌دهد.
پس با خرد خود همپرسی کن،
و با پارسایی و با دانش نیک رفتار کن.

۵۳/۴

بیگمان،
من کسی را که برای همکاران و خانواده،
پدر و سرور گمارده شده است،
برخواهم گزید و دوست خواهم داشت.
باشد که

روشنایی اندیشهٔ نیک به من برسد،
و زنی پارسا و پاکدامن در میان پاکان باشم.
و مزدا اهورا،
برای همیشه دین بهی را به من ارزانی دارد.

۵۳/۵

این سخنان را به شما می‌گویم
ای نو اروسان* و ای تازه دامادان،
پندم را با اندیشه بشنوید و به یاد بسپرید،
و با یابش خود دریابید و به کار بندید:
پیوسته زندگی با اندیشهٔ نیک کنید،
و هر یک از شما در راستی
از دیگری پیشی گیرید،
تا از زندگی و خانمان خوب برخوردار گردید.

۵۳/۶

ای مردان و ای زنان،
این بدرستی بدانید که
در این جهان، دروغ فریبنده است.
از آن بگسلید و آن را مگسترانید.

و این بدانید که
آن خوشی که از تباهی و تیرگی راستی به
دست آید،
مایهٔ اندوه است.
و دُروندانی که راستی را تباه می‌سازند،
زندگی مینویی خویشتن را نابود می‌کنند.

۵۳/۷

و پاداش انجمن مغان
تا روزی برای شما خواهد بود که
در زندگی زناشویی خود،
چه در تنگی و چه در فراخی،
با هم بجوشید و به هم مهربان باشید.
اما اگر اندیشهٔ دروغ بر شما چیره گردد
و آیین انجمن مغان را رها کنید،
با پیامد آه و افسوس روبرو می‌گردید.

۵۳/۸

و سرانجام و بروشنی،
بدکاران،

فـــریب مـــی‌خورند و ریشـــخند مـــی‌شوند و
سرزنش می‌بینند.
اما، در پرتو شهریاری و رهبری نیک،
زنان و مردان
در خانه‌ها و شهرها به آشتی و رامش می‌رسند.
و تبهکاریها و فریبهای بـهم بسـتهٔ مـرگبار بـر
می‌افتد.
و مزدا اهورا، که بزرگتر از همه است،
به ما روی می‌کند.

۵۳/۹

کژاندیشان بدکار،
که بندهٔ هوسند و از راستی رو گردانند،
از پاکان بیزارند و ارجمندان را خوار می‌دارند،
هرچند که با خود نیز در کشمکش و ستیزند.
کیست آن سرور پارسایی که
با دل و جان و آنچنان که خود می‌خواهد،
با چنین بدکارانی بستیزد؟
ای مزدا،
با شهریاری مینویی توست که

وارستگانی که بدرستی زندگی می‌کنند،
از بهترین پاداشها برخوردار می‌گردند.

* * *

۵۴/۱

باشد که
دوستی و برادری که آرزوی همهٔ ماست،
به ما روی کند،
و دلهای مردان و زنان زرتشتی را،
شادمان گرداند.
تا هرکس،
در پرتو اندیشهٔ نیک و یابش خود،
از پاداش شایسته برخوردار گردد.
پاداشی که مزدا اهورا
در پرتو راستی
برای هر آرزومندی برنهاده است.